

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1865-11-17)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Quaade, George Joachim (1865-11-17)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 86. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010040.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, *Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Grev Frijs.*

*Fortrolig.*

*Berlin, 17. November 1865.*

Deres Excellence.

Idet jeg i Forbindelse med mine tidligere Meddelelser om Herr Molzen vedlægger et Résumé af hvad der paa anden Haand er bleven mig forebragt om bemeldte Person, tillader jeg mig yderligere at bemærke Følgende om hvad der af mig er foretaget i Anledning af Deres Excellences fortrolige Skrivelse af 9de d. M.

Naar jeg undtager det Punkt, der omhandles i en af mig for 14 Dage siden til Geheimeraad Bluhme afsendt Skrivelse, hvilket dog, som alt ved hiin Leilighed bemærket, forekommer mig at kunne bortforklares paa en meget naturligs. 87Maade, og naar jeg derhos seer bort fra M.s Mangel paa Berettigelse til at optræde i en hans eget Land vedkommende politisk Virksomhed ligeoverfor Fremmede i officiel Stilling, saa maa jeg sige, at jeg i hvad der er bleven meddeelt mig om denne hans Virksomhed, ikke har fundet noget egentlig Graverende for ham.

Men det var aabenbart for mig, at han, ved den Maade hvorpaa han optraadte, — jeg mener hermed, ved de Forudsætninger, hvori han, om han end ikke selv havde fremkaldt dem, dog lod Andre staae med Hensyn til hans egen Competence, — ikke alene maatte i Længden forfeile alt hvad hans Formaal kunde indeholde af Godt, men ogsaa kunde compromittere Landets vigtigste Interesser; thi naar de Personer, der havde indladt sig med ham i Tillid til Forbindelser, de tillagde ham i Hjemmet, erfarede, at disse Forbindelser ikke vare tilstede, var der for det Første den største Sandsynlighed for, at de vilde lade hans Program falde, forsaavidt deres Forhold til ham angik, og for det Andet en ikke ringe Fare for, at hvad den kgl. Regjering selv muligen i Tiden kunde have brugt af det samme Program, vilde være forspildt. Under disse Omstændigheder har jeg, ganske afseet fra Motiverne og Formaalet for Herr M.s Virksomhed, maattet holde det for aldeles nødvendigt, at de Personer, med hvilke hans Virksomhed her havde bragt ham i Forbindelse, ialfald forsaavidt de selv indtage en officiel Stilling, altsaa navnlig Grev Bismarck, ikke længer forbleve uvidende om Ikke-Tilstedeværelsen af idetmindste nogle af de Forudsætninger, under hvilke de havde indladt sig med ham. Dette er Grunden, hvorfor jeg har troet at burde henvende mig umiddelbart til Grev Bismarck, og til ham alene; hvortil endnu kommer, at hvis jeg havde henvendt mig til Politiet, hvilket jeg dog ifølge den her gjældende Form ikke vel havde kunnet uden ialfald at avertere Udenrigsministeriet, vilde jeg ikke alene have beredt M. Ubehageligheder, som han nu sandsynligviis undgaaer, men ogsaa, s. 88forat min Henvendelse skulde blive af Virkning, have maattet anføre Grunde, som, da jeg ingen retslige Grunde havde, havde maattet berøre Sagen.

Jeg afsender i Forbindelse hermed en fortrolig, men officiel Rapport om min Samtale med Grev Bismarck angaaende Herr M. Af denne Rapport vil fremgaae, hvad jeg, som ovenanført, ogsaa virkelig troer, at M. ikkun har havt patriotiske Formaal; men hvad enten nu Grev Bismarck og Justitsraad Wagner virkelig have tillagt ham den Betydning han selv synes at have tillagt sig, eller de ikkun have villet bruge ham i egen Øiemed, hvad der jo ikke er ganske utænkeligt, saa er det dog min Overbeviisning, at en Fortsættelse af hans Virksomhed, uanseet hans gode Hensigter, var meget farlig. Det er indlysende, at intet Alvorligt kunde være kommet istand ved M., selv om Regjeringen nu skulde være bestemt paa at gaae den af ham anviiste Vei, og selv om Grev Bismarck skulde have været alvorlig i sine Udtalelser til ham. Nu derimod er Sagen urørt.

Jeg tilføier endnu her til vedlagte Résumé, at enkelte Dele, saavidt jeg veed, det vigtigste Indhold af M.s Udkast til den Act han skulde underskrive med Wagner, er bleven oplæst for mig.

Jeg venter, at Grev L. Moltke indtræffer her i Aften paa Reisen fra Paris til Kbhvn.

G. Quaade.

P. Vedels Privatpapirer.